

ชื่อเรื่อง	การศึกษาการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์รมลำไยสดเพื่อการส่งออก
ผู้แต่ง	บุษรา จันทร์แก้วมณี เกรียงไกร สุกโตชะ รุ่งทิวารอดจันทร์ และอุมารณ สุจริตวิสุข
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร ปีที่ 38 ฉบับที่ 5 (พิเศษ). 2550. หน้า 383-386.
คำสำคัญ	Q-mark; โรงรมซัลเฟอร์ไดออกไซด์; ปริมาณสารตกค้างในลำไยสด

บทคัดย่อ

การส่งออกลำไยสดของประเทศไทย นิยมใช้วิธีการรมด้วยซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุการเก็บรักษา กรมวิชาการเกษตร จึงได้มีการกำหนด หลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ดีของโรงรมซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และให้การรับรอง (Q-mark) กับโรงรมที่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการส่งออก ผลการตรวจสอบและให้การรับรองโรงรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน พบว่า มีจำนวนทั้งหมดประมาณ 80 โรงรม ได้รับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร 54 โรงรม อยู่ในเขตภาคเหนือ 46 โรงรม ซึ่งอยู่ใน จังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน จังหวัดละ 23 โรงรม สำหรับภาคตะวันออกเฉียงใต้ในจังหวัดจันทบุรีได้รับการรับรอง 8 โรงรม จากการศึกษาการสลายตัวของสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในลำไยสด โดยใช้ลำไยพันธุ์อีดอ บรรจุในตะกร้าพลาสติกที่มีขนาด 3 และ 11 กิโลกรัม ลำไยที่ใช้ 9,243 กิโลกรัม รมในห้องรมขนาด 60 ลูกบาศก์เมตร และใช้ กำมะถันหนัก 4.2 กิโลกรัม หลังการรมแล้วเก็บรักษาลำไยในห้องควบคุมอุณหภูมิ 2-5 °C และทำการวิเคราะห์ผลตกค้างทุกวันติดต่อกันเป็นเวลา 20 วัน ผลการวิเคราะห์ ปริมาณความเข้มข้นของสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในเนื้อลำไยตลอด 20 วัน พบว่า ไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม สำหรับผลตกค้างที่เปลือก พบสูงสุด 2,612.29 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และต่ำสุด 920.92 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ในวันที่ 1 และ 19 หลังการรมตามลำดับ